Трибуна вільного українського слова на вільній американській землі

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації: 'Svoboda', 81-83 Grand St., Jersey City 3, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237, 4-0807
УНС.: HEnderson 4-1016

РІК LXI. Ч. 236. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 7-го ГРУДНЯ 1954. СЕРЕДА, 8-го ГРУДНЯ 1954. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, DECEMBER 8, 1954. No. 236. VOL. LXI.

ГОМФРІ ПЕРЕДБАЧАЄ ЩЕ ОДИН ДЕФІЦИТОВИЙ БЮДЖЕТ

Вашингтон. — Секретар скарбу Джордж М. Гомфрі заявив на пресовій конференції, що урядові президента Айзенгавера не вдасться бездефіцитовий бюджет в фінансовому році, закінчиться 30 червня 1956 року. Гомфрі відмовився казати, який високий недобір він передбачає в 1956 році, але він заявив, що заходи уряду будуть змагати до того, щоб той передбачений дефіцит у 1956 році не був більший від трьох більйонів долярів. Президент Айзенгавер обіцяв під час виборчої кампанії в 1952 році, що його уряд змагатиме до збалансованого бюджету, але збільшені видатки на допомогу закордонові та зменшені податки понад плани уряду не дозволили урядові осягнути бездефіцитовий бюджет, і дефіцит виносив у 1954 році 3,029,000,000 долярів. Недобір, передбачений на біжучий фінансовий рік, що закінчиться 30 червня 1955 року, передбачений на 4,655,000,000 долярів. Гомфрі сказав, що уряд хотів би в 1956 році мати дефіцит у висоті тільки трьох більйонів долярів, але він заявив, що не знати, чи вдасться осягнути такий низький дефіцит, бо уряд думає збільшити допомогу Азії, що могло б побільшити дефіцит. Та хоч республіканський уряд не має досі збалансованого бюджету, то республіканці вказують на те, що теперішні державні видатки зменшені на понад дев'ять більйонів в порівнянні з тим бюджетом, який запляновував був президент Труман на 1953 рік. Урядовці приготовляють плян бюджету на 1956 рік і його предложать Конгресові президент Айзенгавер у своєму зверненні про Стан Унії в січні 1955 року. Гомфрі відмовився відповісти на запит, чи уряд пропонує дальше зменшення податків. Але здогадуються, що уряд проситиме Конгрес про відложення або скасування зменшення податків від корпорацій і податку від надмірних прибутків, які то податки зменшились б прибутки державні скрабниці на коло три більйони долярів річно, починаючи діяти з днем 1 квітня. Справу зменшення державних видатків комплікує та обставина, що державний секретар Джан Фостер Доллес і директор Адміністрації Закордонних Операцій Гаролд Е. Стассен домагаються збільшення допомоги Східній Азії, щоб стримати економічну офензиву комуністів в тій частині світу, які використовують низьку життєву стопу тамошнього населення для своїх пропагандивних цілей.

1955 рік має бути найкращим роком

Ню Йорк, Н. Й. — Д-р Гордон В. МекКінлі з Пруденшел Іншуранс Ко. передбачає, що найближчий 1955 рік буде найкращим під господарським оглядом роком. Він твердить, що національний прибуток дійде до 370 більйонів долярів, це значить на п'ять більйонів більше від найвищого досі однорічного прибутку, який осягнено в 1953 році. Господарський зріст в 1955 році буде здоровіший від 1953 року, бо теперішній зріст буде більш органічний, а не штучно спричинений урядовими замовленнями або нездоровими інвестиціями. Д-р МекКінлі передбачає, що число затруднених збільшиться на один мільйон осіб, а число безробітних становитиме такий відсоток, який існував під час найкращих років добробуту. Д-р Кінлі передбачає, що платні й заробітки підвисяться на п'ять відсотків. В 1955 році мешканці ЗДА мали б заощадити коло 19 більйонів долярів.

Мічел за збільшення й продовження компенсації безробітним

Вашингтон. — Уряд президента Айзенгавера знову домагається, щоб стейтові легіслятури збільшили висоту компенсації для безробітних і продовжили час її виплачування. Секретар праці Джозеф П. Мічелл опублікував копії листів, які він в імені уряду вислав до всіх стейтових губернаторів і в яких домагається, щоб стейтові законодатні установи прийняли відповідні закони в найближчому році. Секретар праці Мічелл вперше повідомляє, що в перших дев'ятьох місяцях цього року 1,300,000 безробітних використали всі доходи з фонду безробіття, не дістали нової праці. „На основі цього досвіду, пише Мічелл, приходимо до висновку, що треба продовжити час користання з допомоги для безробітних". Секретар праці Мічелл повторив домагання президента Айзенгавера з минулого року, щоб допомогу безробітним виплачувати довше як п'ять місяців, і щоб ця допомога становила приблизно половину регулярно одержуваної платні. Тепер ця допомога становить від 20 до 33 долярів тижнево, а тривас, залежно від законів в окремих стейтах — від 16 до 26 тижнів.

Пол М. Ботлер з Індіани був обраний на голову Крайового Комітету Демократичної партії після резиґнації Стівена А. Мічела, який відійшов на пенсію. Ботлера обрано на голову, не зважаючи на опозицію з боку б. президента Трумана.

ОБ'ЄДНАНІ НАЦІЇ РАДИТИМУТЬ ВЖЕ В СЕРЕДУ НАД УВ'ЯЗНЕНИМИ В КИТАЇ ЛЕТУНАМИ

Об'єднані Нації. — Головна Комісія Об'єднаних Націй прихилилась до внеску 16-ти держав, які в імені Об'єднаних Націй протиставились були комуністичній агресії в Кореї, і рішила передати в середу 8-го грудня на Генеральну Ассамблею справу ув'язнених в Комуністичному Китаї 11-ти американських летунів. Представник СССР, наслідник Вишинського, Малік із своїм комуно-чеським ад'ютантом Носеком палко боронив Комуністичний Китай, який, мовляв, мав „право" затримати й судити американських „шпигунів". Другим арґументом Маліка було те, що в Кореї не воювали комуністичний Китай, тільки китайські „добровольці" і тому уряд комуністичного Китаю не є обов'язаний тримати постанов перемир'я, а що — врешті — ЗДА повинні звернутися з своїми скаргами до військової комісії для справ перемир'я в Кореї, а не до ОН. Амбасадор Лодж звернув увагу Маліковi, що Чу Ен-лай приїхав був до Женеви переговорювати в справі Індо-Китаю і Кореї в характері міністра закордонних справ комуністичного Китаю, а не „добровольця". — Лодж візвав Маліка заперестати „дурне базікання" про шпигунів. В голосуванні 10 голосами проти 2-ох комуністичних голосів прийнято внесок, щоб на денний порядок ОН поставити справу нарушення комуністичним Китаєм корейського перемир'я й протизаконного ув'язнення воєнних полонених американських летунів. Проти неправного притримування воєнних полонених, взятих у полон у військових уніформах, виступив гостро англійський делегат, міністер Наттінг.

Іранський шах Могаммед Різа Паглеві, що разом із своєю дружиною, королевою Сорая, прибув минулого понеділка літаком до Ню Йорку на двомісячні „товариські відвідини" в ЗДА. На аеродромі в Ню Йорку шах висловлював з найбільшим признанням про ЗДА та їх допомогу іранському народові, висловлюючи рівночасно надію, що його відвідини „сцементують приязнь" між Америкою і Іраном.

● 1,232 феллаги, себто арабські повстанці у Тунісії, піддалися французам і склали зброю, в тому числі 8 скорострілів, прийнявши запропоновану їм амнестію.

Сенатори передбачають, що Айзенгавер переможе 1956 року

Вашингтон. — Три республіканські сенатори, незалежно від себе, заявили, що президент Айзенгавер таки буде кандидувати на президента в 1956 році і напевно переможе під час виборів. Сенатор Дж. Д. Ейкен сказав, що хоч президент Айзенгавер тепер так поводиться, немов би він не бажав другий раз кандидувати, то його напевно виберуть на президента ЗДА в 1956 році, бо так хоче американський нарід. Ейкен твердив в інтерв'ю з журналістом, що, якщо не зайдуть якісь непередбачені події, то стабілізація народного господарства і закордонна політика заставлять більшість американських виборців голосувати за Айзенгавера. „Професійні республіканські політики мусітимуть підтримувати Айзенгавера, бо без нього програли б вибори", казав сенатор Ейкен. Так само заявила і сенаторка Гейзел Ейбел, яка розмовляла на цю тему з президентом і почула від нього такі слова: „Ще маємо час про це говорити". Сенатор Дафф заявив, що, на його думку, Айзенгавер єдиний кандидат на президента в 1956 році, що може перемогу можна вже тепер говорити.

Фльота обороняє існування літаконосців

Вашингтон. — Асистент секретаря фльоти Джеймс Г. Смит заявив на пресовій конференції, що літаконосці так потрібні фльоті, бо при їх допомозі ЗДА могли б здійснювати свою політику „масової відплати". Фльота обороняє потребу літаконосців тому, що англійський повітряний маршал віконт Бернард Л. Монтгомері, заступник головного команданта збройних сил НАТО генерала Альфреда М. Грунтера, заявив, що роля літаконосців вже скінчилася в атомовій добі і їх не треба більше будувати. Американська фльота домагається грошей на будову великого літаконосця, а цього тижня мають спустити на воду 59,650-тонновий літаконосець групи Форестол, який коштував більше як 200 мільйонів долярів.

Продукують на продаж сироватку д-ра Солка

Ню Йорк, Н. Й. — Френсіс С. Брави заявив у Хемічному Клюбі в Ню Йорку на передодні конвенції Товариства Американських Фармацевтичних Продуцентів, що тепер п'ять фармацевтичних компаній продукують сироватку д-ра Йонаса Е. Солка, якою щепиться дітей проти недуги дитячого параліччу. Коло 1 квітня 1955 року опублікуються висліди про наслідки щеплення сироваткою д-ра Солка, і тоді видко буде, чи і оскільки ця сироватка хоронить дітей перед дитячим параліччом. Коли б ця сироватка ...

Комуністична партія Бразилії організується на совєтський зразок

Ріо де Жанейро. — Комуністичний часопис „Імпренса Популяр" надрукував нову програму своєї партії, прийняту на четвертому партійному конґресі. Сам генеральний секретар цієї партії Жоао Амазонас заявляє, що змінено партійний статут, використовуючи власний досвід та „творчі вклади в програму комуністичної партії Совєтського Союзу". Сталося це внаслідок натиску Комінформу, який домагається, щоб комуністичні партії у всіх країнах організувати на московський зразок. Програма комуністичної партії Бразилії змагає до того, щоб до своїх рядів втягнути пурпу неосвіченої маси, яка творить більшість тамошнього населення, також і представників середньої верстви та інтелектуалів, яких комуністи хочуть приманити такими кличами, як „імперіялізм" (розуміється — американський, а не російський) та „феодалізм". Амазонас заявив, що партія боротиметься за „макрсизм-ленінізм", хоч і буде співпрацювати з іншими протиімперіялістичними та протифеодальними групами". — Герберт Гувер, державний підсекретар, повернувся з Міжамериканської економічної Конференції з Бразилії, в якій брала участь 21 держава, і заявив, що ця конференція скріпила співпрацю ЗДА з державами Латинської Америки. Гувер сказав, що всі представники американських держав на цій конференції рішили працювати разом як „добрі партнери" для добра всієї Західньої Півкулі.

Домагаються добровільного зречення Черчила

Лондон. — Необережний вислів Винстона Черчила перед виборцями в місті Вудфорд 23 листопада ц. р., що він, Черчил, вислав був ще перед кінцем війни телеграму до маршала Монтгомері, щоб той магазинував зброю, яку складають німці, бо вона може пригодитися німцям для війни з Совєтами, — той вислів дав англійським соціялістам у руки політичну зброю проти Черчила й консервативних. Хоча Черчил потім заявив, що він жалує, що сказав був таке, бо — мовляв — його пам'ять може обманула його, проте лейбористи твердять тепер, що тим паче Черчил вже не є відповідальний за свої слова і винен зректися свого становища прем'єра. Соціялісти боялися, що тими своїми останніми виступами на тему совєтської небезпеки і потреби союзу з німцями проти Совєтів — створено атмосферу, в якій зменшились вигляди на порозуміння з Москвою. До загострення тієї англо-совєтської ситуації причинилися теж виступи маршала Монтгомері в Парижі перед виїздом до ЗДА і в самій Америці. Монтгомері потвердив свої переконання, що в найближчій війні буде вжита „в цілій ширині" атомова зброя, при чому зробив погрозливий натяк під адресою Совєтів. З обуренням відповів на це совєтський маршал Васілєвский, який закинув англійському маршалові, що той „хворий на атомову психозу".

Амбасадор ЗДА хвалить режими в Єгипті

Каїро. — Революційна Рада, яка складається з 10 осіб, що насправді керують долею і всіми актуальними справами Єгипту, — це „чесні, щирі, поступові й інтеліґентні люди, які змагають до того, щоб піднести життьовий стандарт єгипетського народу", — заявив американський амбасадор Кеффері, який відходить в найближчому місяці у стан спочинку після 43-х років чинної служби в американській дипломатії. Джеферсон Кеффері перевів останніх $5\frac{1}{2}$ року в Єгипті й особливо причинився до згідливої полагоди англо-єгипетського спору за Суез. Він приписав теперішньому режимові в Єгипті ту головну заслугу, що щойно теперішній уряд взявся за розв'язування тих економічних болячок, які існували від сторіч. ЗДА признали Єгиптові $43 мільйони на здійснення програми господарського розвитку, головно в ділянці будови нової великої греблі, щоб збільшити запас води потрібної для заводнення пустинних неужитків.

У Франції створено міністерство для справ молоді

Париж. — Андре Мойн, 33-річний парляментарний посол з „Незалежної" центрової партії, летун з другої світової війни, став на чолі новоствореного державного уряду для координації всіх справ, що торкаються молоді. Він заперечив, наче б той новостворений уряд мав відібрати від інших міністерств їхні молодіяцькі справи, як освіти, фізичного виховання, здоров'я і т. д., а лише — мовляв — він координуватиме їх і допомагати, щоб їх якнайшвидше і якнайкраще полагоджувано. Одним з головних завдань нового уряду буде зацікавити молодь суспільно - громадськими справами, якими вона не цікавиться. Щоб допомогти французькій молоді пізнати світ з автопсії і набрати ширшого політичного овиду, новий уряд буде систематично організувати довгі прогулянки молоді в чужинецькі країни. Андре Мойн матиме титул державного секретаря для справ молоді. Дехто з французів лякається, щоб Мендес-Франс не захотів наслідувати німецьких нацистів, італійських фашистів чи російських комуністів в монопольному державному вихованні і вишколюванні молоді від самого дитинства.

ФРАНЦІЯ ПІДГОТОВЛЯЄ РОЗМОВИ З СОВЄТАМИ

МЕНДЕС-ФРАНС ДАВ ДОРУЧЕННЯ ФРАНЦУЗЬКОМУ АМБАСАДОРОВІ В МОСКВІ ПЕРЕГОВОРИТИ З МОЛОТОВИМ СПРАВУ КОНФЕРЕНЦІЇ

Париж. — Французький прем'єр Мендес-Франс хоче вже тепер підготовити конференцію між Заходом і Совєтами у справі з'єдинення Німеччини, яку запропонував був у своїй промові перед Об'єднаними Націями, щоб та конференція відбулася в травні. Мендес-Франс запропонував був травень тому, що тоді вже, мовляв, всі західні держави напевне ратифікують постанови Лондонської і Паризької конференцій в справі озброєння Західньої Німеччини і прийняття її до НАТО. Проте, хоч Мендес-Франс прилучився був до становища Англії і ЗДА, щоб не говорити з Москвою поки не буде ратифікований Паризький договір, то все ж він хоче пітн назустріч прихильникам негайних розмов з Совєтами, до яких належить теж дуже впливовий генерал де Голь. Французький амбасадор в у Москві має виснити, чи Молотов є охотний приступити вже тепер до переговорів, які підготовили б конференцію „великої чвірки" на травень, щоб та конференція мала вигляди на успіх. Сам Паризький договір, мовляв, не може бути предметом торгу в підготовчих нарадах на конференції, бо той договір уважається засобом до осягнення єдности Заходу, як конечної передумови для будь-яких розмов з Москвою.

У зв'язку з цим паризькі часописи звертають увагу на три моменти, що ніби спричинить ідеї розпочати вже тепер підготовчі переговори з Совєтами до травневої конференції: 1) демонстрація комуністичних держав у Москві в минулому тижні вийшла блідо й очевидячки не хотіла палити за собою мостів до розмов із Заходом, 2) Президент Айзенгавер відкинув концепцію морської блокади комуністичного Китаю, як „воєнний крок", і заявився за „терпеливість" у відношенні до комуністичного світу, що скріплює позиції прихильників „співіснування" і 3) міністер закорд. справ Іден заявив в англійському парляменті, що уряд Англії бажає собі дійти до порозуміння з СССР у справі розброєння і „зменшення міжнародного напруження" дорогою дипломатичних переговорів. Всі ці факти, пишуть французькі й англомовні часописи, сприяють переговорам з Москвою.

Припинюють доплив фондів для італійських комуністів

Рим. — Італійський уряд розпочав серію заходів щодо припинення допливу фондів італійській комуністичній партії. Водночас рішено перевести перевірки політичного світоґляду державних урядовців, особливо на вищих становищах, щоб виключити звідтіль комуністів. Встановлено досить докладно, з яких джерел комуністична партія Італії покриває свій величезний річний бюджет на коло 40 мільйонів долярів. Складаються на це гроші, що їх комуністи передводять до партійної каси з різних фондів у 7-ох провінціях і містах, де головами місцевої самоуправи є комуністичні діячі. Далі, партійну касу субвенціонують ті підприємства, які ведуть торгівлю з Совєтами і їх сателітами. Поважну рубрику становить контрабанда стратегічних матеріялів до СССР і комуністичного Китаю. Робітники в комуністичних копальнях платять автоматично вищий податок. Врешті деякі промисловці оплачуються комуністам, щоб „мати спокій" від своїх робітників-комуністів. Уряд рішив докладно перевірити експортові ліцензії і таким чином припинити експортову торгівлю комуністичними фірмами. Рішено безпощадно боротись зі зловживаннями комуністичних посадників. Міністер закордонних справ Мартіно загрозив чехословацькому амбасадорові в Римі, що Італія зірве дипломатичні взаємини з ЧСР, якщо радіовисильня з Праги не перестане очорнювати італійський уряд та цькувати робітників в Італії проти уряду.

Об'єднані Нації радитимуть в Сан Франсіско

Об'єднані Нації. — Генеральна Асамблея дістала запрошення від міської управи в Сан Франсіско відбути найближчу ювілейну сесію в Сан Франсіско з уваги на те, що 26 червня 1944 року підписано у тому місті чартер Об'єднаних Націй. На випадок, коли б ОН погодились в принципі прийняти запрошення міста Сан Франсіско, то це місто є згідне заплатити 200 тисяч долярів на рахунок коштів перенесення ОН на одну сесію до Сан Франсіско, а решту 150,000 долярів заплачено б з бюджету тієї організації. Насправді, то це не була б „нормальна" сесія ОН з її денним порядком, але кожна з 60 приналежних туди держав була б репрезентована фахівцями з усіх ділянок праці ОН — безпеки, економіки, соціяльних справ і ін., — які інформували б про осяги в даних ділянках. На тій святочно-ювілейній сесії не приймали б ніяких резолюцій.

В АМЕРИЦІ

● Федеральний Податковий Уряд повідомляє, що ЗДА зібрали в фінансовому році, що закінчився 30 червня 1954 року 69,919,991,000 долярів податків. Податки від індивідуальних осіб виносили 37,921,314,000 долярів, а від корпорацій 21,546,322,000 долярів. Стейт Ню Йорк заплатив найбільше податку з усіх стейтів, бо аж 11,626,191,000 долярів.

● 76-річний батько віце-президента Ричарда М. Ніксона покошувався в своєму домі, в Каліфорнії і впав та поранив собі клуб. Недужого його відвезено до шпиталю. Лікарі заявляють, що його життю не грозить небезпека.

● Совєти повідомляють, що вони братимуть участь в Канадійському Міжнародному Ярмарку на весні 1955 року. Чехословаччина і Югославія виставляли свої товари на цьому ярмарку в Торонті, але від 1950 року не брали в ньому участи. Совєти по раз перший виставлятимуть в Канаді.

● В 1955 році, згідно з ухвалою Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй, ЗДА мають заплатити до цієї міжнародної організації аж 33.33 відсотка всього бюджету, а Совєти — 15.08 відсотка.

● Адвокат Геррі Грін із Літл Сілвер, Н. Дж., який обороняв урядовців, звільнених із форту Монмуту, Н. Дж., як нібито небезпечних для держави безпеки, заявив, що на його думку, „в тих звільнюваннях ділали антисемітські мотиви", але вже немає там тих осіб, які були запідозрені в антисемітизмі.

● Департамент праці повідомляє, що в останньому тижні знову зменшилося число безробітних, які по раз перший голосилися по виплату безробітних. Це сталося внаслідок поліпшення в автовому промислі та меншого числа звільнень із праці в будівельному промислі. В згаданому тижні на 46,800 осіб менше зголосилося по виплату безробіття, — в порівнянні з попереднім тижнем.

● Мехіканський суд наказав арештувати бувшого шефа поліції в Гватемалі Хаіма Розенберга, який перебуває на еміграції в Мехіко, бо його мають видати Гватемалі за вбивства та знущання над невинними людьми.

● Крайовий Комітет Американських Ветеранів на своїй річній конвенції іменував бувшого президента Трумана своїм почесним членом. Сам Труман не міг прибути до Бостону, Масс., тому конгресмен Ричард Боллінг передав бувшому президентові грамоту про це відзначення.

Д-Р Л. МИШУГА ПЕРЕБУВАЄ В САНАТОРІЇ ДЛЯ РЕКОНВАЛЕСЦЕНТІВ

У відповідь на запити та з уваги на те, що поодинокі особи скеровують свої листи в редакційних справах особисто на адресу головного редактора „Свободи" д-ра Л. Мишуги, інформуємо, що д-р Л. Мишуга перебуває тепер в одній із санаторій для реконвалесцентів у Вест Честері. Перед переїздом до санаторії, куди він переїхав за порадою лікарів, д-р Мишуга з кінцем жовтня та впродовж листопада перебував в лікарнях Колюмбус і опісля в Медікал Сентер в Ню Йорку, де перейшов основну перевірку свого, вже від товшого часу, поважно підірваного здоров'я.

В СВІТІ

● „Сімпліцісімус", німецький сатиричний часопис, оснований у 1896 р. і припинений у 1944 р., почав появлятись наново в початках жовтня ц. р. і дійшов уже до накладу поверх 100,000 примірників. Виступає тепер гостро проти творення армії в Західній Німеччині і проти зробленого порозуміння в справі Зарщини з Францією.

● Преса у сателітській Польщі повідомляє, що в каварнях, які належать католицькій Церкві, не згадала досі ні одним словом про важку недугу Пія XII. Проте вістки з Польщі кажуть, що по тамошніх костелах вірні моляться за здоров'я Папи.

● Тіто, який тепер знаходиться в дорозі до Індії і Бурми, дістав запрошення від Єгипту „вступити" туди з відвідинами. Тіто прийняв і затримається в Єгипті, як гість прем'єра Нассера мабуть у поворотній дорозі.

● У Штутґарді в Західній Німеччині, почали будувати „Дім Африки", як приміщення для студентів з африканського континенту, що приїздять до Німеччини на студії. За часів Гітлера негри, як не-нордійці, належали до „унтерменшів". Теперішній уряд старається приєднувати для високих шкіл студентів із Африки, щоб мати в них потім приятелів Німеччини і прихильників торговельних взаємин із німцями.

● Японські гейші, дівчата в каварнях, що переходять школу танку, співу й музики, обурені високими податками, що їх мусять платити. 830 гейш із західньої Японії заповіли, що зрікаються своєї професії і стануть звичайними кельнерками в ресторанах.

● В Гельзенкірхен, у Західній Німеччині, придумали такий порошок, що ним посипають дерева в смерекових лісах, який зражує злодія, що зрізає дерево на різдвяну ялинку: коли таке дерево принести до теплої кімнати, воно видає специфічний дуже різкий запах.

● У Лондоні пограбовано крамницю з тютюновими виробами зараз обіч славної дирекції поліції Скотленд Ярд. Злодій увійшов до крамниці, стерорризував, зв'язав і заклеблював продавчиню, забрав країну на $150 і готівку з каси і спокійно вийшов на вулицю, та, перейшовши повз поліціянтів при дирекції поліції, вмішався між прохожих і безслідно зник.

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ЄДИНА АЛЬТЕРНАТИВА

Америка і з нею її союзники остаточно приходять до переконання, що „так дальше не може бути", що світ не може в безконечність перебувати в стані „холодної війни", себто в стані ані війни, ані миру, та що треба шукати „якогось виходу" із тієї ситуації, треба справу „якось полагодити". При обговорюванні того „якогось виходу", вказується на дві можливості: війну, або „мирне співіснування" з большевизмом. Війну Америка і її союзники згори відкидають, як примару страшного, якщо не повного знищення нашої цивілізації. Отже, залишається можливість „мирного співіснування", яку тепер у різних варіянтах та з різними додатками широко обмірковується.

Чи направду існує хоч би найменша можливість „співіснування". Американська політика не любить того слова і воно теж не дуже популярне серед виборців. Тому заступається його старим поняттям „модус'у вівенді" або якимось подібним, а для духового скріплення себе та своїх союзників додасться ще твердження про воєнну готовість, чи готовість до відплати на випадок большевицької агресії.

Справа „мирного співіснування" є без сумніву бажанням вільного ще світу. Це знає Кремль і він це „співіснування" пропагандивно оформив та всіляко підтримує. Але це ще далеко не означає, що й він собі такого „співіснування" бажає. Він бажає тільки такої атмосфери, щоб у ній могти продовжувати безкарно свою агресію та свої завоювання. Большевицьке „співіснування" на практиці, це постійно збивані американські літаки, це провокативні арешти американських громадян, це повною парою ведена підривна робота в усіх частинах світу та найбільш інтенсивна підготова до війни, якою б вільний світ пізнався на якості большевицького „співіснування" та намагався припинити або протидіяти своїй власній загибелі, яку це „співіснування" означає.

Логічно виходило б, що в такій ситуації немає іншого виходу, як тільки війна, або добровільна загибель, що — в понятті Заходу — є рівнозначне.

А проте, існує ще інша можливість, на яку тут і там мужньо вказують вже не тільки пресові органи і публіцисти, але й відповідальні державні мужі, хоч би такого маштабу, як лідер дотеперішньої республіканської більшости в Сенаті, каліфорнійський сенатор Новленд. Він цієї можливости не видумав, він тільки пригадує її собі, урядовій тепер, Республіканській партії, яка про неї так голосно говорила під час останніх президентських виборів та яка її чомусь зігнорувала після того, як вибори виграла і перебрала керму державної політики. Ця третя і — в нашому розумінні — єдина можлива альтернатива, це активна „політика визволення".

Сенатор Новленд у своїх останніх виступах з'ясував цю політику досить виразно: зірвати дипломатичні взаємини із Совєтським Союзом та підкореними його наказам іншими комуністичними країнами; припинити з ними всякі торговельні взаємини, а для тих, що „готові торгувати навіть з чортом", встановити блькаду; дати максимальну моральну і політичну та матеріяльну підтримку визвольним змаганням поневолених Москвою народів за залізною заслоною; сказати Москві виразно, що кожний новий акт її агресії, до якої сенатор Новленд зараховує теж і комуністичну інфільтрацію у вільних країнах, зустріне негайну відсіч збоку вільного світу в такому місці і такими засобами, які він уважатиме за відповідні.

Це є ця третя альтернатива, яку протиставляється підступній ідеї „мирного співіснування", але яка теж цілком не мусить означати війну. Бо, якщо Москва вже готова до війни та вже хоче її, тоді від того не зупинить її жадне „співжиття", крім повної капітуляції Заходу. Якщо вона до війни ще не готова, тоді тому роду рішуча „визвольна політика" може далеко більше причинитися до відвернення майбутньої війни, ніж всі ці однобічні побажання та готовість на „співжиття", чи навіть погроза відплати на випадок агресії.

З актуальних тепер розмов та писань на тему „мирного співіснування" можна б зробити дві висновки: 1) або вільний світ, не зважаючи на всі свої гіркі і трагічні досвіди з Кремлем, все ще його добре не знає, або 2) за всіми цими розмовами та писаннями криється „щось інше". Ціла структура і ментальність та поведінка Москви радше виключає надію на „щось інше": отже залишається це перше припущення, що може закінчитись трагічно, якщо б воно перемогло в практичній політиці відносно Москви.

НЕБЕЗПЕЧНЕ МІСЦЕ У СВІТІ

Офіційне повідомлення про підписання договору між ЗДА і націонал-китайським урядом на Формозі в справі пакту взаємної безпеки, вказує знову на те найнебезпечніше тепер місце у світі, де найскорше і найлегше може вибухнути війна. Оформлене у двосторонньому договорі зобов'язання З'єдинених Держав боронити Формозу й Пескадорські острови від нападу збоку комуністичного Китаю зменшує безпосередньо небезпеку цього нападу, бо потверджує найавторитетніше, що З'єдинені Держави боронитимуть їх не тільки своєю могутньою сьомою фльотою, але взагалі всіми засобами, що їх мають у своїм розпорядженні. Коли б уже дійшло до боїв за Формозу, то Вашингтон, мабуть, не зробить уже тієї помилки, яку зробив був на Кореї, відкликавши МекАртура, замість дати йому вільну руку у виборі стратегічних засобів, щоб осягнути повну перемогу. Це була трагічна помилка, зроджена зі страху, щоб бомбардування манджурських баз не викликало світової війни. Американський журналіст поставив розумне питання державному секретареві Доллесові: Чи на випадок заатакування комуністами Формози перебачається відплатну акцію проти китайського суходолу? Доллес відповів виминаче, що така акція не є виключена, але це ще не значить, що вона обов'язково охоплювала б атомове бомбардування...

Однак в останньому американському договорі про Формозу є одна щілина, яка не тільки не поменшує загальної небезпеки війни в отому невральгічному центрі земної кулі, але може ще збільшує її, виразно запрошуючи китайських комуністів пробувати воєнного щастя: не на те, щоб захопити відразу Формозу, але щоб заволодіти тими ближчими до китайського суходолу островами, які лежать поміж китайським суходолом та Формозою і становлять тепер, у руках національно-китайського уряду, оборонні форпости Формози, а — впавши в руки комуністів — стали б випадовою базою проти неї.

Мова йде про архіпелаг островів Тачен і Квімой. Вони є базами для націонал-китайських летунських рейдів проти зосереджуваних комуно-китайських транспортових барж і супровідних військових кораблів, як також проти концентрації комуно-китайських військ, призначених для атаки проти тих островів і самої Формози. Американський генерал-майор Вільям Чейз, військовий дорадник при Чіянг Кай-шеку, повідомив Вашингтон (свідоцтво завжди в таких справах значно поінформований „Ю. С. Ньюз енд Ворлд Ріпорт"), що комуністи зосередили вже сотні тисяч війська по свому бці Формозької протоки. Вони побудували численні летовища, заповнені совєтськими військовими літаками, „проданими" комуністичному Китаєві, та згуртували коло 10,000 транспортових поромів. Оборона островів Квімой і Тачен залежить виключно від того, чи націоналістичні китайцям поспішить на допомогу Америка. Названий американський журнал запевняє, що американці не будуть їх боронити, але й „порадили" Чіянг Кайшекові, на випадок комуністичної атаки, зректися деяких цих островів, дармащо втрата їх промощує шлях до Формози, яку ЗДА зобов'язались боронити.

Влітї, коли китайські комуністи почали з суходолу обстрілювати Квімой та робити на цей острів летунські напади, три члени об'єднаного штабу збройних сил ЗДА заявились за тим, щоб Чіянг ужив свого летунства для збомбардування комуністичних летовищ і зосереджених військ та поромів, а також за тим, щоб сьома американська фльота і летунство з баз на Окінаві і Філіппінах підтримали акцію Чіянг Кайшека. Таке становище зайняли голова об'єднаних шефів штабу, адмірал Радфорд, шеф американського летунства ген. Твайнінг і шеф плянування морських дій адмірал Карні. Зате командант американських суходільних сил, генерал Риджвей спротивився, аргументуючи, що така акція довела б до війни з комуністичним Китаєм, для якої треба було б вислати й суходільне військо. Президент Айзенгавер зсолідаризувався з генералом Риджвеєм, з тим застереженням, що це не остаточне становище ЗДА і що ситуацію треба розглядати у зв'язку з розвитком дальших подій. Заступника державного секретаря Волтера Робертсона вислано до Чіянг Кай-шека, щоб стримати його від дальших атак проти китайського суходолу.

Чіянг, залежний в цілості від ЗДА, мусів, очевидно, смиритися, але виторгував бодай формальний договір про оборону Формози й Пескадорів. Становище през. Айзенгавера, щоб не зобов'язуватись до оборони Квімой і Тачен і не замикати собі дверей для такої оборони, зазначено в тому договорі реченням, що існує можливість „включити до договору також інші території, які знаходяться під юрисдикцією сторін". Нема сумніву, що комуністи, зосередивши вже 280,000 війська, морську фльоту для переведення висаду й летунство, а також діставши від Совєтів підводні човни й нищильники, скористають із нерішучости Америки і заатакують масовим наступом Квімой і Тачен. Сьома фльота, мабуть, буде придивлятись і не встрявати. Але чи вдасться це, коли в розпалі боїв між китайцями будуть пошкоджені також американські воєнні кораблі? В якій позиції опиниться американська морська фльота, яка має патрулювати води, що на них стоятимуть вже комуністичні баштти? Коли почнеться стрілянина, то ніколи невідомо, де і чим вона скінчиться. І тому новосплетений американсько-китайський договір не тільки не скріплює безпеки на Далекому Сході, але — залишаючи фірточку комуністам — наражає цю безпеку на нове потрясення.

КНИЖКА Й ЧАСОПИС — НАЙНЕОБХІДНІШІ РЕЧІ В ДОМІ КУЛЬТУРНОЇ РОДИНИ

Ярослав Чиж

МАТЕРІЯЛИ ДО ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ІМІГРАЦІЇ В АМЕРИЦІ

Шістнадцять років тому американські шведи святкували трьохсоті роковини приїзду перших шведських переселенців на територію теперішніх стейтів Меріленд та Делавар. Тоді шведсько-американські товариства і шведська преса по обох боках океану відзначили цю подію зборами, доповідями, маніфестаціями, спеціяльними статтями. В урочистостях взяли участь усі шведські осередки і на так званому „Середньому Заході", і на узбережжі Тихого океану. Святкувала й найдавніша „Шведська Церква" у Филаделфії.

Американські німці щорічно святкують по деяких своїх оселях в Америці 6 жовтня як „Німецький День" на спомин приїзду корабля „Конкорд", що в той день, в 1683 році, привіз першу групу німецьких переселенців до Пенсилвенії. Цього ж, 1954 року відзначають трьохсоту річницю приїзду перших жидівських скитальців до Нового Амстердаму (нинішнього Ню Йорку), а поляки відзначають століття існування перших польських фармерських осель Панна Марія і Ченстохова у Тексасі.

Можна б навести ще багато подібних прикладів. Але наведеного досить, щоб показати, що пам'ять про минуле й пошана до нього існують у найстарших групах, що допомагали творити Америку такою, як вона є сьогодні. Це є виявом тієї найцінніщої американської традиції — шанувати і давати волю кожному громадському гуртові, кожній вірі та кожній національності плекати свої ідеали і свою культуру та збагачувати ними спільну всім скарбницю американського життя й поступу.

Святкування важливих роковин окремими національними групами не є випадковим явищем. Це є одним з проявів постійного уважного ставлення цих груп до свого минулого в Америці. Історики, письменники, журналісти, а то й звичайні громадяни збирають і збирають важливіші факти з історії своїх груп і публікують їх, або передають фаховим для обробітку й використання. Скандинавські народи, німці, французи з Луїзіяни, жиди, поляки й інші мають свої журнали, в яких присвячують спеціяльну увагу минулому своїх груп в Америці. Голляндці, італійці, ірландці, швайцарці та інші мають спеціяльні історичні товариства для дослідження та постійного збирання матеріялів про те, як їх минулі покоління розселювались по З'єднених Державах, як організувались і чим причинилися до розбудови цієї країни. Багато матеріялів, зібраних цими товариствами, потрапляє до преси відповідних національних груп, а часто й на сторінки американських історичних видань.

Американські українці теж дещо зробили в цій ділянці. Були це частково праці окремих осіб, зацікавлених історією іміграції, а також зусилля деяких організацій з нагоди якихось роковин. Систематичну роботу на цьому полі почала щойно минулого року спеціяльна Комісія для Вивчення Української Іміграції в Америці при Українській Вільній Академії Наук у ЗДА. Комісія на своїх зборах уже обговорила цілу низку питань про способи збирання матеріялів, приготовала до друку кілька статтей про різні періоди української минулого в Америці, зібрала значну кількість американсько-українських видань, газет, рукописів, фотографій, документів та інших пам'яток. Комісія підготувала матеріяли для Енциклопедії Українознавства та взагалі налагодила систематичну підготову праці, що у майбутньому повинна дати обширну і вичерпну історію української іміграції в ЗДА.

Проте, все це лише початки. Праця Комісії, що в теперішній стадії природно зосереджується на збиранні матеріялів, буде йти дуже повільно, якщо вона не знайде активної підтримки всіх тих, хто прагне того, щоб пам'ять про участь української іміграції в Америці не пішла в забуття, або щоб ця участь не увійшла до історії в неповному чи викривленому вигляді.

Щоб це не сталось, потрібна широка участь у збиранні матеріялів усієї української громади в ЗДА. Насамперед треба щоб всі, хто брав участь у розбудові українського життя в Америці взагалі та в окремих громадах зокрема, записали все, що вони знають і пам'ятають з історії української іміграції. Треба записувати таке: прізвище перших українців у даній місцевості, коли і як почали організуватись українські товариства, братства, парафії, народні доми — написати про їх зростання, діяльність, заснування. Записати дані про важливіші віча, демонстрації, збірки, про те, хто був у проводі українських організацій, дані про допомогу на народні цілі в Америці й Европі, про зв'язки з одноосельчанами й народними установами поза Америкою. Також треба зібрати матеріяли про те — скільки тепер є українців у даній місцевості, скільки церков і товариств. Такі ж дані треба зібрати про закарпатських українців та русофілів родом з України. Всі ці важливі матеріяли можуть повністю, або бодай частинно зібрати і переслати до Комісії тільки місцеві громадяни, свідомі важливого завдання — допомогти вивченню української іміграції в З'єднених Державах.

Також є дуже важливим збирання таких видань: газет, календарів, летючок, книжок, програмових чи ювілейних збірників, а також вирізок з місцевих англійських газет про життя української громади, чи про її визначніших членів. Життєписи покійних і живих місцевих провідників, спортсменів, вояків, фотографії зборів, з'їздів, хорів, концертів, товариств, церков, народних будинків будуть теж важливим матеріялом до історії української іміграції.

Треба пригадати, що переглянути українську газету „Америка" годі знайти бодай в одній відомій збірці в Америці. Перші календарі і статути українських товариств є великою рідкістю, як і перші річники газет. Десятки давніших українських і закарпатських газет і журналів відомі нам тепер тільки з назви, хоч певно копії їх десь зберігаються, часто забуті, між „паперами" старих іммігрантів. Все це — спогади, фотографії, книжки, часописи, а теж і всяке листування в громадських справах, повинно знайти шлях до Комісії УВАН, де всі матеріяли, належно зареєстровані, впорядковані, збережені, будуть приступні теперішнім і майбутнім дослідникам нашого минулого.

В найближчому часі Комісія розішле відомим їй громадянам відозву з проханням, щоб вони взяли активну участь у збиранні матеріялів, спогадів, і публікацій. Проте, таке прохання дістануть тільки ті особи, чиї адреси Комісії уже відомі та хто вже так чи інакше виявив хист та зацікавлення збиранням матеріялів до історії української іміграції. Очевидно більшости тих, хто міг би допомогти цій справі, у списках адрес нема. Комісія сподівається, що прочитавши цю статтю, вони самі зголосяться до співпраці.

Першого січня 1955 року мине 90 років від часу, як до Бостону причалив товаровий пароплав „Ярингтон", на якому з далекої Смирни, з Туреччини, прибув перший імігрант, про якого певно знаємо, що він вважав і називав себе українцем. Це був о. Андрій Агапій Онуфрієвич Гончаренко. Хай пригадка цієї дати додасть охоти всім, хто цікавиться історією української іміграції, прикласти старань до збирання матеріялів до неї, так щоб столітні роковини приїзду Гончаренка українська іміграція могла відзначити поважними і вичерпуючими працями про своє минуле в Америці.

Надсилані матеріяли і адреси треба адресувати так: Ukrainian Academy of Arts and Sciences in the U.S., Commission on Ukrainian Immigration, 11½ West 26 Street, New York 10, N. Y.

Д-р Кость Кисілевський

УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНОЗНАВСТВА ПРИ НТШ В ЗДА

Задуми Наукового Товариства ім. Шевченка в Ню Йорку стали дійсністю. Дня 25 листопада 1954 р. відкрито в Домі Української Культури під 13-й вул. Університет Українознавства, відзначаючи тим 80-річчя невтомної праці НТШ та вшановуючи пам'ять найбільшого наукового діяча, бл. п. проф. Михайла Грушевського, засновника науки нової історії України і довголітнього голови Товариства.

Інавгурація була для зібраних справжнім святом. Понад п'ятдесят студентів і науковців зійшлись у новій світлиці, а на їх обличчях була повага та віра в успіх. Після відкриття свята проф. О. Андрушковим, що заступав голову НТШ, запропоновано й вибрано почесну президію, до якої ввійшли члени комісії для відання справами УУ, представники студентства, молодих науковців і Пласту. Були привіти: від УККА — д-р. В. Калина, від „Самопомочі" — мгр. Гуглевич, від студентів УУ — Л. Храплива, від діячів старої іміграції — д-р. С. Демидчук. Прочитано теж листи з побажаннями: від проф. Я. Пастернака(?), проф. Р. Падоха, проф. А. Яковлева, проф. О. Оглоблина, що не могли взяти участи в святі через особисті перепони. Автор цих рядків прочитав доповідь на тему: „Українознавство в світі, обосновану на історії, літературі, геополітичних та чуттєвих принципах, а закінчив її виданням з молитви В. Янова „Отче Наш". Згодом проф. УВУ М. Андрусяк дав подвійну лекцію про наукову й політичну діяльність Михайла Грушевського, насвітливши її критично, користуючи з багатого історичного-літературного матеріялу.

Впродовж наступних трьох вечорів читано викладн з різних ділянок українознавства. Згідно із списком учасників число слухачів було: 110, в тому біля 30% молодих студентів (34), між якими перше місце щодо чисельности зайняли студенти з Гантер-колегії, а далі з нюйоркських вищих курсів. 12 професорів, доцентів і викладачів виголосили 18 викладів, по дві лекції з літератури, мовознавства, історії, мистецтва, історії музики, публіцистики, права, економіки та енергетики України. Крім вище згаданих викладачів: В. Лев, В. Січинський, Д. Горняткевич (доповідь якого відчитано), І. Соневицький, М. Шлемкевич, Б. Цюцюра, М. Зайцев та М. Величківський. Комісія вважала за відповідне доручати виклади також молодим науковцям, щоб вони в майбутності стали на виручку старшим. Всі виклади були обосновані на власній науковій праці та цитованому матеріялі з джерел, а особливо на нових досягненнях українській науки. В усіх викладах пробивалась крізь наукову безсторонність та критичну настанову глибока любов до України, чуючи для її безталання, правдиве розуміння її високоякісного геополітичного положення над морями, захоплення її красою, підсонням, багатством чорнозему, на якому росте безконкуренційний цукровий буряк та найтвердіше в світі пшеничне зерно, потенціяльна енергія, яка може дати величезні прибутки. В мистецтві Україна передує всім народам світу своїми народними творами (вишивки, килимарство, писанкарство).

З нашого боку робилися весь час на курсі спостереження над працею студентів УУ, зосередженою в сприманні живого слова та ідей. Треба відзначити цей відрадний факт, що захоплення, повага, пильність у записуванні були притаманні авдиторії. Студенти слідкували за графіконами, мапами, рисунками; на їх обличчях відбивалась повага студійної атмосфери. Треба підкреслити й те, що ця праця і зацікавлення тематикою виявлялись саме тоді, як інші віддавались розривкам.

Ця визначна наукова атмосфера, що проявилась на початках існування УУ, говорить про наші справжні успіхи, навіть при участі цієї невеликої, але добірної авдиторії. Це дає нам право вірити, що в майбутності число студентів збільшиться, бо вся наша студіююча молодь буде вважати своїм гордощам бути членами цієї скромної, нерозголошеної праці над українознавством, що наша молодь не дасться зловити на сильце різних песимістів і не вважатиме розривки та втечу від громадського життя за свою мету.

Вже сьогодні можна передбачити, що в майбутності буде друге курс українознавства, бо вже плянується його на різдвяну перерву між 24 та 29 груднем. Тоді може бути здвоєне число викладів та кімнат. Вреші, про те, як глибоко вкоренилось українознавство в душу нашого патріотичного громадянства, свідчить гарний і прикладовий чин ВП. Пана В. Пуйди, який пожертвував на цілі $500 і закупив 25 крісел для нашої кімнати. Хай цей шляхетний чин спонукає інших патріотів до наслідування!

Володимир Янів

НОВІ ПЕРСПЕКТИВИ НІМЕЦЬКОЇ ПСИХОЛОГІЇ

(3)

У зв'язку з цим сучасний психолог мусить мати навіть розуміння того, що приходить в житті людини такий кризовий момент, коли її треба навчити вмирати (мюнхенський професор Феттер). Коли перед людиною стає проблема смерти (а дістися це звичайно по „сороківці") тоді вона хоче знати, який є властивий сенс життя й вмирання. Як же ж тяжко дати відповідь на це питання, коли захитані в своїх основах дотеперішні догми. Чи ж можемо дивувати, що в тім моменті будиться „релігійна совість" людини і що роля психолога саме тоді стає подібною до ролі духівника, який прихопить всю[?] ... рсі кризи — і загальні і особисті — легше пересилить той, хто зберіг філософічну поставу, базовану на конкретній вірі.

З наведених, дуже фрагментарно й у малому вирізку, думок можна відчути всі ті постуляти, які ставиться перед сучасним психологами, і головно вичувається тривожний настрій, який заволодів сучасністю. Цей настрій веде до побоювання, що психологія може в рішальному моменті не дописати, може не сповнити очікуваних завдань. Це може статися передусім тому, що існує велика диспропорція між потребами й можливостами, між постулятами й актуальним станом метод. І на тому тлі родиться категоричне домагання, що психологи не сміють лякатися навіть творчої інтуїції. На цьому тлі виростає постулат, що зміст мусить іти перед методою. (Томе). Звичайно, при підкресленні того постуляту треба перестерегти перед наївною інтерпретацією, що, мовляв, німецька наука легковажить наукову методу. Навпаки, методі й надалі присвячено багато уваги. Саме з практичних життєвих постулятів зачерпнено чимало спонук до послідовного опрацювання метод. І не вислідовлені постуляти аж ніяк не заперечують конечности шукання і наукової солідности, а вони тільки підкреслюють конечність доповнювати наукову методу в моменті, коли вона вже не дає змоги дійти до відповіді, як надається пекуче питання.

Також коли підкреслюється намагання німецької науки іти своїм шляхом і коли в актуальних розвиткових тенденціях вбачаємо типові риси німецької духовности, то це аж ніяк не говорить, що німецька наука замикається перед чужими впливами. Навпаки, немецька психологічна наука свідомо вступає тепер у фазу скріпленої уваги для соціопсихології, отже фазу, яку американська наука має за собою. На минулорічному конгресі в Кельні виразно підкреслено в доповідях і реферативних оглядах пророблених відсталість Европи в ділянці соціопсихології у порівнянні з З'єдиненими Державами Америки. І саме під впливом тих стверджень чимало впроводж року пребудовано. Тільки перебудова ішла вповні органічно. Нове синтезовано з давнім, а не наверствовано його механічно. І тому, не відступаючи від своїх традиційних розвоєвих напрямних, характеристичних для національної духовности, зуміли німці рівночасно включити те, що має абсолютну вартість, що може без застережень увійти у скарбницю міжнародної науки.

Про діляпазон зацікавлень, а значить і про значення психології для сучасного життя, яке зумовлює поглиблення зінтересування психологів в широких суспільних колах, свідчить уже з'ясована вгорі (хоч і доволі побіжно) проблематика. Вповні вичерпати проблематику можна б тільки тоді, коли б по черзі зреферувати важливіші доповіді, що, однак, переходить межі інформативної звітної статті, писаної для щоденної преси. Тому ми тільки обмежимося до назв-

них головних тем, які стояли на порядку нарад.

Перший день був присвячений психології праці та фабричній психології, як теж питанню поради при виборі фаху й у кризах, що виплівають з невідповідного вибору професії. (Разом прочитано в цій групі 4 доповіді). Другого дня були дві рівнобіжні секції. Перша з них, присвячена „психології комунікації й транспорту", окремо розглядала „психологію їждження", „психологічні проблеми нічної їзди" і „проблеми підготови для шоферської професії". Друга серія доповідей займалася питаннями психологічної поради у виховних і життєвих конфліктах. З чотирьох доповідей одна займалася питанням „розмови з батьками", відповідальними за виховання дітей. Інша говорила про „поради в життєвих і подружніх конфліктах". Врешті третій день був присвячений кримінальній психології, зокрема ролі психолога, як судового експерта і як опікуна злочинців з-поміж юнацтва чи молодечих злочинців, передчасно звільнених з в'язниці (на пробу), чи злочинців, яким завішено кару (три доповіді). Окремо радила графологічна секція (2 доповіді).

Перечислення тем ще пляснічніше вказує на ту ролю, яку психологія добула собі в житті. Власне кажучи, поодинокі теми просто домагаються того, щоб вони були відповідно спопуляризовані й для нашого загалу.

З інших моментів, характеристичних для з'їзду, заслуговує ще на підкреслення тісний зв'язок теорії й практики. Вгорі вже підкреслено, що розвій сучасної теоретичної психології двічі був стимульований пекучими потребами, які випливають з конкретних потреб буднів. Цей тісний зв'язок підкреслював ще факт, що з'їзд у Ганнове ві влаштувала професійна спілка, отже об'єднання практичних психологів. Згадана Спілка виявила після війни велику динамічність і випередила навіть наукове товариство (Німецьке Товариство для Справ Психології) в організації 1-го післявоєнного конгресу (Бонн, 1947). Але в ході співпраці обидвох товариств витворився певний поділ праці: тоді як наукові більше уваги звернули на теоретичний дослід, практики сконцентрували увагу на професійні питання. Під тим аспектом улаштували вони навіть свій попередній з'їзд, який головно займався різними можливостями практичного затруднення психологів у різних ділянках життя (Бравншвайґ, 1952). Однак, саме досліджуючи ці різні можливості, організатори ствердили конечність теоретичного поглиблення основ праці, і цьогорічний з'їзд стоїть не тільки на високому рівні з погляду розгляду практичних можливостей, але передусім з уваги на теоретичну підбудову. І, як бачимо, саме цей з'їзд, а не конгрес науковців став вихідною точкою для дальшого розвою психології. Цей тісний зв'язок між теорією й практикою заперечний зрештою тим, що на чолі Спілки психологів, які не мали університетських катедр. Останні п'ять років очолював її університетський, загально знаний професор Гервіг (з Бравншвайґу), а останні Загальні Збори, які відбулися ...

(Закінчення на ст. 3-ій)

Мілена Рудницька

ДВА ЮВІЛЕЇ

(З приводу 70-річчя оснування першого українського жіночого товариства й 20-річчя Українського Жіночого Конґресу)

(2)

Джерела феміністичного світогляду Наталії Кобринської лежать, поперше, в переконанні про рівність усіх людей. Тут не йдеться про якусь вимудрувану суспільну доктрину, а про найглибше почуття справедливости, яке ображає і обурює факт підпорядкованости жінки чоловікові. З етичних мотивів Кобринська виповіла війну суспільним порядкам, що робили жінку залежною повністю від чоловіка. Це те саме почуття ображеної людської гідности, те саме прагнення індивіда бути суб'єктом, а не об'єктом, що диктувало американським жінкам, зібраним у 1948 році в Сенека Фолс, їхній феміністичний маніфест.

Подруге, світогляд Кобринської коріниться в свідомості своєї особистої повновартости. Вона знала собі ціну. „Чим же я гірша від першого ліпшого чоловіка?" — пише Кобринська. І думала вона так, очевидно, не тільки про себе, а про загал жінок. Чим жінка гірша від чоловіка? Вона знала, які приспані вартості криються в жінках.

Третє джерело фемінізму Наталії Кобринської це глибоке співчуття жіночій недолі. Вона боліла душею над усіма тими безпорадними й знедоленими, життям скаліченими жінками, зданими на ласку й неласку свого оточення, що їх вона змальовувала в своїх оповіданнях. Але це не було пасивне співчуття. Наталія Кобринська вважала своїм обов'язком поправити становище жіноцтва, а першою передумовою поправи вважала: розворушити жінок, усвідомити їм їх нестерпне становище, спонукати їх до праці над собою і для себе.

Пригадаймо в кількох словах головні етапи діяльности Кобринської. Рік 1884 — заснування Товариства Руських Женщин у Станиславові, що було першою феміністичною організацією українського жіноцтва. Головна ціль: пробудження жіноцтва шляхом самоосвіти. Справа йшла мов по груді. В короткий час після оснування товариство завмерло, а коли потім знов відновило діяльність, ледве животіло. 1891 році мало всього на всього 15 членок. В 1887 році — видання першої жіночої збірної публікації п. з. „Перший Вінок". Ця справа увінчалася кращими успіхами. Іван Франко у своїй праці „Молода Україна" (1910 р.) так оцінює цей жіночий альманах: „Перший Вінок" належить до найкращих і найбагатших змістом наших видань із того десятиліття... Для історика нашої культури і нашого національного відродження ця книжка завсіди буде дорогоцінною пам'яткою. В ній, мов у дзеркалі, малюються і сумний, безтямний стан нашого ніби інтеліґентного жіноцтва, і перші початки та обставини нового руху, і сучасний економічний та соціяльний стан української селянки й інтеліґентки, і почуття та ідеали жіночої молоді, надиханої новими змаганнями. Голоси жінок з Галичини й України переплітаються і зливаються в одну гармонію; почуття дружности і духової близькости, не вважаючи на політичні межі, виявляється досить ясно, бодай у сфері найбільш освічених, вільних жінок".

Потім приходить на чергу петиційна акція до австрійського парляменту в справі дозволу жінкам вступати на університети. Кобринська ініціює і організує висилку двох петицій в цій справі від українського жіноцтва Галичини й Буковини: першої в травні 1890 р. і другої при кінці 1891 р. Ця акція йде паралельно з аналогічною акцією чеського й австрійсько - німецького жіноцтва. Першу петицію мотивує на пленумі віденського райхсрату (Палати Послів) батько Наталії, о. Іван Озаркевич. Другим разом речником українського жіноцтва на терені австрійської Державної Ради є чеський посол, граф Кавніц. Отця Озаркевича в парляменті вже тоді не було, — не впустив його туди при нових виборах галицький намісник граф Бадені, що в міжчасі допровадив був до угоди з галицькими українцями, знаної під назвою „нова ера". А ніхто з українських новоерівських послів заступитися за петицію українського жіноцтва не хотів. Після мотивації графа Кавніца в дні 8 січня 1892 р., парлямент прийняв петицію до відома і передав її під розгляд петиційної комісії, опісля уряду. Промови о. Озаркевича й гр. Кавніца та тексти петицій є в протоколах райхсрату.*)

що відбулося в дні 1 вересня 1891 р. в Стрию. На ньому, крім питання дозволу на університетські студії та жіночого видавництва, Кобринська видвигає ще кілька проєктів, що мають на цілі облегшити селянкам їх становище, зокрема допомогти їм як матерям і домашнім господиням, а саме справу дитячих садків по селах, що стали в нас пізніше такі популярні, та дуже цікаву ідею організації по селах, під час жнив та інших пильних робіт у полі, спільних кухонь.

10 квітня 1892 р. виступає у Львові у великій ратушевій залі на вічу, влаштованому спільно з польськими й жидівськими жінками.

В 1893, 1895 і 1896 рр. видає випуски збірників під назвою „Жіноча Доля".

(Продовження буде)

*) Інформації про петиційну акцію в справі допущення жінок на університети подані на основі знаменитої праці про Наталію Кобринську пера проф. Ірини Книш п. з. „Смолоскип у темряві", уривки якої друкувалися в „Українському Голосі", Вінніпеґ.

Між висилкою першої і другої петиції Кобринська скликає перше жіноче віче,

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Филаделфія, Па.

Відзначення 75-річчя Володимира Дорошенка.

Володимирові Вікторовичеві Дорошенкові сповнилось 75 років життя. З цієї нагоди Український Літературно-Мистецький Клюб у Филаделфії, якого головою є Ювілят, влаштував товариську вечірку в суботу, 27 листопада 1954 року. Привітав Ювілята в імені всіх членів Літературно-Мистецького Клюбу інж. Лев Яцкевич, вручивши Володимирові Вікторовичу скромний подарунок. Споминами про події з-перед п'ятдесяти років поділився з приявними редактор Володимир Лотоцький. Він разказував про українознавчі курси для студентської молоді у Львові ще на початку двадцятого сторіччя. На цих курсах викладали такі знаменитості, як Михайло Грушевський, Іван Франко, Хведір Вовк, Маріян Панчишин і інші. Учасником цих курсів був теж і Володимир Дорошенко, разом із цілою групою студентів з України, окупованої тоді Росією.

Про свої зустрічі з Володимиром Дорошенком згадали ще й такі промовці: д-р Володимир Безушко, Лев Шанковський, Остап Тарнавський, Галина Журба, Петро Мегик, Іван Поритко, Дмитро Пасічняк, Роман Іщук і інші. Всі вони підкреслювали широку науково-публіцистичну і політично-громадську діяльність Володимира Дорошенка та й великий вклад його праці на становищі директора Бібліотеки Наукового Товариства ім. Шевченка. Головно д-р Безушко дав високу оцінку праці Ювілята в ділянці літературної і наукової критики. Проф. Іщук із зворушенням згадував про пережиті роки в Українській Народній Республіці під час подій визвольної війни. Поет Олег Зуєвський прочитав один із своїх найновіших віршів, а Лев Яцкевич читав вдалі пародії на українських поетів.

В дружній атмосфері, при застелених столах, коло п'ятдесяти осіб української літературно-мистецької громади у Филаделфії з приємністю відзначували працю одного із заслужених її членів, бажаючи йому у пісні „Многоліття".

Т.

Дітройт, Міш.

Підготова до зустрічі Нового Року.

Для закріплення взаємин між різними прошарками нашої громади, управа місцевого Союзового Дому постановила влаштувати величаву Новорічну Забаву, щоби дати громадянам нагоду краще себе взаємно пізнати, що напевно причиниться до кращої співпраці в загальних громадських справах.

З уваги на те, що український Новий Рік припадає цього року на п'ятницю та що багато людей в тому часі працює, Новорічну Забаву рішено відбути в суботу ввечорі.

Для підготови і переведення програми, створено Комітет, до якого увійшли представники чотирьох відділів Українського Народного Союзу, що є власниками Українського Народного Союзового Дому. В Комітеті обрано таку управу: голова п. В. Дідик, заступники голови пп. С. Водиар і Ф. Ґузіль, рек. -секр. п. Г. Дробний, фін. секр. п. В. Верещинський, касир п. І. Слупецький, пресова комісія пп. І. В. Іванчук, А. Сисак і В. Сирватка.

Комітет уже виготовив програму та винайшов оркестру п. Мартина. Рівнож постановлено, що дохід з забави буде розподілений на народні цілі й на пожвавлення праці між союзовою молоддю.

Заряд Українського Народного Союзового Дому і Комітет Новорічної Забави має надію, що широкі кола громадянства, зокрема члени Українського Народного Союзу та всіх українських національних організацій, візьмуть участь у цій забаві, а заразом допоможуть добрій справі й нашій молоді.

Іван В. Іванчук.

Шікаґо, Ілл.

Інтернаціональний Фестиваль.

Стейтовий Університет Іллиной влаштовує щорічно Інтернаціональний Фестиваль, з різноманітною програмою, а м. і. окремою мистецькою виставкою поодиноких національностей, концертовими виступами і т. п. Поодинокі національності отримують спеціяльні приміщення на виставку та 5 до 10 хвилин на концерті. В такому Фестивалі, звичайно, бере участь 30 — 40 різних національностей. Цього року вперше невеличка група українських студентів (8) рішилася, при допомозі українського громадянства міста Шікаґо, взяти активну участь у цьому Фестивалі, що відбуватиметься поза Шікаґом, у містечку Урбана, де головний осідок, побіч Шампень, цього великого Університету. Організатори Фестивалю радо прийняли та відступили більше місця українській групі. Спонзором групи українських студентів на Фистивалю є професор мистецтва на цьому університеті — проф. Врицький, українського походження.

У програмі української групи є запляновавна виставка українського національного мистецтва (вишивки, різьба, писанки), що його випозичає наше громадянство, зокрема відомі збирачі українського мистецтва п-о Кочани, дальше виступ танцювальної групи під керівництвом балетмайстра О. Оссовського. Літературу на теми українські та східньо-европейські відступила Ліґа Американців Українського Походження в Шікаґо.

Інтернаціональний Фестиваль відбудеться в дні 11 грудня ц. р. і триватиме ввесь день.

Н. Н.

Нові перспективи німецької психології

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ся під час з'їзду, покликали на його місце знову ж таки університетського професора з Мангайму (Маєра). При послідовному намаганні пов'язувати професійну проблематику з теорією розгляд практично-професійних справ переходить зі з'їзду, що набирає студійного характеру, на Загальні Збори Спілки, які відбуваються в рамках з'їзду і яким відводиться всього лише кілька годин. Зрештою на порушення чисто практичних справ передбачено час у дискусії, при чому цього року дискусія мала подвійний характер: безпосередньо після тематично об'єднаних груп доповідей відбувалася коротка дискусія виключно з питань, порушених у доповідях. Після цієї загальної дискусії відбувалися „спільноти праці", які вже деталізовано спинялися над цілим комплексом питань, незалежно від того, чи вони були порушені в доповідях, чи тільки в'язалися з ними логічно. І саме в часі „спільнот праці" порушено багато деталізованих питань практичної психології. Таким чином з'їзди набули форми, яка розмірно найкраще відповідає справді потребам і науки, і професійної Спілки, як станового об'єднання, і самих членів, які доволі чисельно являються на своїх сесіях, що відбуваються у щодворічному циклі (напереміну з конґресами наукового товариства, які. згідно із засадою академічної свободи, дають більше можливостей членам при підборі тем зголошуваних доповідей).

Для повного використання часу й для уможливлення зустрічей учасників на базі чисто товариській передбачено під час з'їзду імпрези розвагового характеру, як теж можливість спільного харчування у спеціяльних льокалях. Підписаний використав цю можливість до сфіналізовання домови про видання матеріялів минулорічної „зустрічі німецьких і українських психологів". Тексти доповідей мають з'явитися в німецькій мові в одному з поважних німецьких наукових квартальників, а англомовні резюме доповідей вийдуть окремим виданням, фірмованим спільно Професійною Спілкою Німецьких Психологів і Психологічним Інститутом Українського Вільного Університету.

В цілому з'їзд виявив, що німецькі психологи твердо рішені розбудувати свої позиції. Їх роля, яку вони собі послідовно добувають, переконує, як важливо не поривати з ними наукових зв'язків.

(Кінець)

ВИКОНАЛИ СВІЙ ОБОВ'ЯЗОК

У цій рубриці друкуємо з признанням і подякою імена тих громадян, що прислали свою добровільну доплату до передплати „Свободи" та свою пожертву на фонд дитячого журналу „Веселка".

СПИСОК Ч. 42.

Ю. Голіят, Ню Йорк	$5	І. Пилипів, Гаґаман	2
Ф. Мартинюк, Ґрімсбі	5	П. Щупляк, Клівленд	1.25
А. Ковальчук, Венезуеля	3	А. Бревка, Клівленд	1
І. А. Дусаненко, Ню Йорк	3	І. Радь, Балтімор	1
Д. Гаргай, Кліфтон	3	П. Пилипів, Лудлов	1
Є. Шафран, Форест Гілл	2	І. Мороз, Перу	1
Т. Сінковський, Бронкс	2	Е. Мінчак, Честер	1
А. Федан, Шікаґо	2	О. Приступенко, Мілвіл	1
І. Матіяшів, Аліквіпа	2	В. Костів, Ню Йорк	1
І. Хомнець, МекКіспорт	2	В. Пекар, Вестбурі	1
Б. Чехут, Омага	2	Я. Яворський, Шікаґо	1
І. Ткач, Асторія	2	М. Олійник, Дітройт	1
П. Дубинецький, Клівленд	2	П. Русинко, Йонкерс	1
М. Кобрин, Річмонд Гілл	2	В. Мудрий, Ню Йорк	1
Л. Ліщинський, Лорейн	2	І. Зелений, Ню Йорк	1
Д. Бакевич-Щуковський, Брук.	2	І. Здирко, Віллімантік	1
Л. Пасловський, Джерзі Сіті	2		
С. Сивий, Клівленд	2	Разом	$ 68.25
Ю. Ярмович, Шікаґо	2	Раніше проголошено	8,756.46
О. Баран, Лорейн	2	Разом вплинуло	$8,824.71
О. Перлович, Томс Рівер	2	на фонд „Веселки".	

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

МЕНВІЛ, Н. ДЖ. — Збори Т-ва ім. Т. Шевченка відд. 349 відбудуться в неділю, 12-го грудня, о год. 2-ій попол., в домі Лісного. — І. Шеґера, предс.; В. Ясіновський, кас.; М. Лісний, секр.

ЛІНДЕН, Н. ДЖ. — Т-во ім. І. Франка відд. 306 повідомляє усіх місцевих і позамісцевих членів, що **річні збори** відбудуться в суботу, 11-го грудня, о год. 7:30 веч., в домі Стефана Берези, 1314 Розел вул. Кожний член повинен прибути на збори, є багато справ до вирішення, буде звіт уряду і контрольної комісії за 1954 рік та вибір уряду на рік 1955. Просимо членів привести нових членів, за яких дістанете нагороду від Т-ва і УНСоюзу. Хто не прийде на річні збори буде караний після статуту. — С. Береза, предс.; І. Ошуст, кас.; А. Андрійців, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. — Місячні збори Т-ва Укр. Нар. Дому відділ 316 відбудуться в четвер, 9-го грудня, о год. 8-ій веч., у власнім домі при 831 Joseph Ave. Проситься всіх членів конечно прийти на ці збори, бо маємо багато важних справ до порішення. Рівнож буде номінація на уряд 1955 р. Хто не буде присутний, щоб опісля не нарікав. Довгуючі члени проситься заплатити на час, бо контроля забере книжки до контролі. — Н. Магомет, предс.; О. Папа, заст. кас.; В. Гавриляк, фін. секр.; В. Гурянський, рек. секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Б-во св. Василія відд. 339 повідомляє членів що **річні збори** відбудуться в суботу, 11-го грудня, о год. 7-ій веч., в домі Громади на Лавренц вул. Проситься всіх членів місцевих і позамісцевих бути присутними на зборах, буде звіт контролі і вибір уряду на 1955 рік, як також багато інших важних справ. — О. Будей, предс.; В. Мущинка, кас.; А. Хромяк, секр.

КОВТСВІЛ, ПА. — Т-во ім. Б. Хмельницького відд. 248 повідомляє своїх членів місцевих і позамісцевих, що **річні збори** відбудуться в неділю, 12-го грудня, о год. 11:30 перед пол., в парафіяльній залі на Чарлс вул. Буде звіт урядників і контрольної комісії і вибір уряду на 1955 р.Проситься членів прийти на час хоч раз в рік. — М. Кобилянський, секр.

ДІТРОЙТ, МІШ. — Т-во Зап. Січ відд. 75, повідомляє всіх своїх членів, що загальні **річні збори** відбудуться в неділю, 12. грудня, о год. 1-ій попол., в У. Н. Домі 4655 Мартін. Проситься всіх членів прийти, бо є важні справи до полагодження і буде вибір нового уряду на 1955 рік. Довгуючих членів проситься вирівняти свій довг за 1954 рік на цих зборах. — Р. Вазик, предс.; С. Ждан, фін. секр.; І. Слупецький кас.; В. Зубар, рек. секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Т-во „Мир" відд. 324 повідомляє всіх членів, що звичайні місячні збори відбудуться в суботу, 11. грудня, о год. 8-ій веч. Просимо всіх членів явитися і вирівняти всі залеглі вкладки. З огляду на це, що це є останні збори в цьому році, присутність членів є дуже побажана. — А. Горохівський, предс.; Н. Бурак, кас.; І. Струк, секр.

НЮАРК, Н. ДЖ. — Т-во ім. М. Грушевського, відд. 219, повідомляє своїх членів, що **річні збори** відбудуться в суботу, 11. грудня, о год. 7:30 веч., в церковній залі, 675 South 19th St. На зборах будуть звіти урядників за минулий рік і вибір уряду на рік 1955. Просимо всіх членів явитися. — Уряд.

ГЕМТРАМК, МІШ. — Т-во ім. М. Шашкевича 94 відд., повідомляє членів, що **річні загальні збори** відбудуться в неділю, 12-го грудня, о год. 1:30 попол., в залі У. Д. К. при вул. Грейлінґ, 2376. Проситься всіх членів прийти на збори, бо є важні справи до вирішення: звіт управи й вибір нової управи на 1955 р. — Є. Зубальський, предс.; В. Борискевич, фін. секр. Й. Морозовський кас.; І. Заблоцький, гол. контр.; М. Мандрух, рек. секр.

АНСОНІЯ, КОНН. — Т-во Запорозька Січ 67 відд., повідомляє своїх членів, що річні збори відбудуться в неділю, 12. грудня точно о 2-ій год. попол., в Ліберти Гол. Буде вибір уряду на рік 1955 тому обов'язком кожного члена прибути як рівнож є важні справи до полагодження — І. Патуляк, предс.; Т. Королишин, кас.; І. Хировський, секр.

КЛІФТОН, Н. ДЖ. — **Річні збори** Т-ва Укр. Січ відд. 182 відбудуться в неділю, 12-го грудня, о год. 2-ій попол., в парафіяльній залі 45-47 Ґовп Еве. Пасайк, Н. Дж. У програмі звіт уряду і контрольної комісії, вибір уряду на рік 1955. Проситься членів прибути на збори. Є важні справи до полагодження. Довгуючих членів упоминається вирівняти свої вкладки з кінцем року. — М. Філь, предс.; Г. Яськів, фін. секр.; В. Палюх, кас.; М. Хребетко, рек. секр.

БРОНКС, Н. Й. — Т-во Згода відд. 210 повідомляє своїх членів, що **річні збори** відбудуться в суботу, 11-го грудня, в домі 714 Logen Ave., о год. 8-ій веч. Просимо прибути на означений час, бо буде звіт уряду з 1954 і вибір уряду на рік 1955. Просимо привести нових членів. — І. Франко, предс.; М. Яйко, кас.; М. Франко, секр.

АМСТЕРДАМ, Н. Й. — Т-во І. Франка відд. 266 повідомляє своїх членів, що місячні збори і вибори урядників відбудуться в суботу, 11-го грудня, о год. 7:30 веч., в церковній залі св. о. Миколая при вул. Пуласки. Проситься прийти на збори громадно щоб можна вибрати уряд на 1955 рік. — В. Труфин, секр.

МЕНВІЛ, Р. АЙ. — Повідомляється членів Т-ва ім. М. Драгоманова відд. 181, що **річні збори** відбудуться в неділю, 12. грудня, о год. 2-ій попол. Обов'язком всіх є прибути на означений час, бо буде вибір уряду, звіт контролі і прийняття нових кандидатів без оплати вступу. — Уряд.

НЮАРК, Н. ДЖ. — **Річні збори** Т-ва Зап. Січ відд. 371 відбудуться в п'ятницю, 10-го грудня, о год. 8-ій веч., в Січовій залі, 506 — 18 Ave. Буде звідомлення урядників, як також вибір уряду на наступний рік. Кожний член повинен бути на зборах. — В. Гнатик, предс.; П. Заболоцький, кас.; Ю. Баранюк, секр.

ЙОНҐСТАВН, О. — Т-во ім. О. Басараб відд. 348 повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 12-го грудня, зараз по Великій Службі Божій, в церковній залі при 526 W. Rayen Ave. Проситься всіх членів прибути на ці збори та вирівняти свій довг. — М. Черніга, предс.; Й. Стахура, кас.; М. Періг, секр.

НЮАРК, Н. ДЖ. — Місячні збори Т-ва ім. І. Франка відд. 490 відбудуться в суботу, 11-го грудня, о год. 7:30 веч., в залі Укр. Пресвітерської Церкви, 36 Harrison Pl. Проситься всіх членів прибути на збори. — О. Паньків, предс.; О. Чорномаз, секр.

ЕМБРІДЖ, ПА. — Б-во св. Василія відд. 161 повідомляє, що **річні збори** відбудуться в суботу, 11-го грудня, о год. 7-ій веч., в залі Т-ва 600 Glenwood Ave. Буде вибір нового уряду, тому присутність всіх конечна. По зборах перекуска. — К. Кудрік, рек. секр.

МЕК-КІСПОРТ, ПА. — Т-во Запорозька Січ відд. 132 повідомляє, що важні збори відбудуться в неділю, 12-го грудня, в церковній залі зараз по Службі Божій. Буде вибір нового уряду на 1955 рік і річні звіти. Присутність членів обов'язкова. — Д. Смерека, секр.

БРУКЛИН, Н. Й. — Т-во Запорозька Січ відд. 325 відбуває **річні збори** в суботу, 11-го грудня, о год. 8-ій веч., в Народнім Домі, 216-218 Grand St. Проситься своїх членів прибути хоч раз на рік, виповнити свої вкладки до Т-ва і до Союзу бо інакше будуть суспендовані. Проситься привести зі собою нових членів до Т-ва і Союзу. Неприявні члени будуть підлягати карі після статуту. — В. Возняківський, предс.; М. Поврозник, кас.; І. Гавришко, рек. секр. П. Малицький, фін. секр.

СКРЕНТОН, ПА. — Т-во Над Збруча відд. 280 повідомляє всіх своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 12-го грудня, о год. 2-ій попол., в Укр. Гор. Клюбі, 608 Вест Лакавана Еве. Пригадується вирівняти вкладки, щоби не переносити довгів на слідуючий рік. — О. Запоточний, Р. Рубльовський.

ГЕРКІМЕР, Н. Й. — Т-во Запорозька Січ відд. 192 повідомляє членів, що **річні збори** відбудуться в неділю, 12-го грудня, о год. 2-ій попол., в У. Н. Домі. Проситься членів прибути. — Уряд.

ВІЛІНҐ, В. ВІР. — Відділ 56 повідомляє своїх членів, що **річні збори** відбудуться в неділю, 12-го грудня, о год. 2-ій попол., в українській залі при 42-ій вул. Всі члени мають бути присутні, бо є важні справи. — І. Ковальчик, предс.; П. Вітенко, кас.; М. Медвідь, секр.

КЛІВЛЕНД, О. — Місячні збори Т-ва „Сокіл", відд. 336, відбудуться в неділю, 12-го грудня, о год. 1-ій попол., в Укр. Нар. Домі. Проситься членів прибути на збори та при цьому вплатити належні вкладки.—Я. Дзядига, рек. секр.

ТОЛІДО, О. — Б-во св. о. Николая відд. 167 повідомляє, що річні збори відбудуться в неділю, 12-го грудня о год. 2-ій попол., в залі де все. Проситься членів прийти на збори, є важні справи до полагодження, як рівнож буде вибір уряду на 1955 рік. — Уряд.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Місячні збори Б-ва св. Володимира відділ 130 відбудуться в суботу, 11-го грудня, о год. 8-ій веч., в домівці Укр. Кат. Ветеранів 33 Іст 7 вул. Зближається кінець ділового року, то просимо довгуючих членів вирівняти свої залеглості на цих зборах, а не відкладати аж до кінця року, бо секретар має приготовити звіт на річні збори. — І. Малець, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Т-во ім. Дм. Вітовського повідомляє, що останні збори відд. 375 в цьому році відбудуться в неділю, 12-го грудня як звичайно в другу неділю, місяця від год. 12 до 2 в залі Клюбу Горожан при 847 Н. Френклін вул. Проситься всіх прийти вирівняти свої вкладки за рік 1954. Це останній реченець для всіх довжників. Повідомляємо, що всіх, хто не вирівняє вкладок будемо змушені їх суспендувати. По зборах відбуватиметься Ювілей 60-ліття УНСоюзу. — В. Василюк, предс.; П. Тарнавський, кас.; В. О. Грималяк, секр.

ПРОВІДЕНС, Р. АЙ. — С-во Любов, відд. 177, повідомляє всіх членів, що **річні збори** відбудуться в неділю, 12-го грудня, о год. 1:30 попол., в "10 Word Republican Club", ріг Патерс Еве., і Овшен вул. Провіденс. Просимо всіх членів прийти та вислухати звітів і вибрати уряд на 1955 рік. Просимо всіх членів відділу вирівняти всі свої довги найдальше до 24 грудня. — І. Лаба, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Т-во „Любов" повідомляє своїх членів, що **річні збори** відбудуться в неділю, 12-го грудня. Проситься членів прийти. На зборах буде звіт урядників, контрольної комісії, вибір уряду на 1955 рік, ухвали на будуче. Побажаним є щоб довжники вирівняли свої задовження, щоб довгів не переносити на наступний рік. — М. Дубас, предс.; А. Гарасим, кас.; М. Сеник, секр.

Бути членом Українського Народного Союзу, значить належати до такої української організації, яка об'єднала в Америці й Канаді найсвідоміші українські сили в один ідейний моноліт та поставила його на службу нашим країнам та нашому народові!

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

ІВАН МАКСИМІВ, довголітній член Т-ва Українська Січ, відд. 59 УНСоюзу в Бриджпорт, Конн, помер по довгій недузі 29-го листопада 1954 р., в 66-тім році життя. Покійний походив з села Чепілі, пов. Броди, Зах. Україна. До УНСоюзу вступив 1923 р. Полишив в смутку дружину Катерину, сина Івана, дві дочки Марію і Анну, два зяті і 4 внуки. Похорон відбувся 2-го грудня з погрб. заведення при співучасті Родини, Членів та Знайомих до укр. правосл. церкви Покрови Пр. Діви Марії в Бриджпорт, Конн. Тіло похоронено на цвинтарі св. Івана Хрестителя в Стретфорд, Конн. — В. Й. П.!

М. Галькевич, секр.

Ділюся з Ріднею, Друзями і Знайомими сумною вісткою, що дня 4-го грудня 1954 р., по довгій і тяжкій недузі, помер у Клівленді у 41 р. життя мій Найдорожчий Муж і Батько

бл. п. ЮРІЙ ГЛІБКА

професор лінґвіст.
Покійний родився в Мамаївцях на Буковині.
Похорон відбудеться у Клівленді.
Опечалена і горем прибита
ДРУЖИНА з ДІТЬМИ.

ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ та БУКОВИНСЬКИЙ КУРІНЬ,

повідомляють своїх Друзів, Членів і все Громадянство, що дня 4-го грудня 1954 р., у Клівленді, упокоївся в Бозі, по довгих терпіннях на 41 р. життя

бл. п. ЮРІЙ ГЛІБКА

професор лінґвістики.

Уродився на Буковині в Мамаївцях. Був членом Організації Українських Націоналістів і членом Студентських Громад „Чорноморе" і „Залізняк" у Чернівцях. Буковинська Громада, в особі Покійника тратить зразкового громадянина, та людину небуденного хрустального характеру. Похорон відбудеться у Клівленді.

Вічна Йому Пам'ять!

Організація Українських Націоналістів
Буковинський Курінь.

В 1-шу річницю смерти
бл. п. Олександра Федоровича
нар. в Сиракізцях к. Перемишля
відправиться
ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ
в українській кат. церкві Непорочного Зачаття при вул. Коммор в Дітройті
в неділю, 12-го грудня 1954 р., о год. 12-ій пол.
ДРУЖИНА й СИН

В першу річницю смерти
бл. п. МИХАЙЛА КОЛОДІЯ
відбудеться
СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ
в четвер, 9-го грудня 1954 р.,
о год. 8:30
в греко-кат. церкві Св. Петра й Павла в Джерзі Сіті,
про що сповіщає
ДРУЖЕНА, ДІТИ й ВНУКИ.

ТАРЗАН, ч. 3378. Відпочинок мандрівників.

AS THE WAGON TRAVELED ON, THE LANDSCAPE CHANGED--FROM JUNGLE TO PLAINS --AND THENCE TO ROCK-STREWN WASTES.

FROM TIME TO TIME, THE JUNGLE LORD PROVIDED FOOD, TO THE GROWING AMAZEMENT OF HARRIGAN AT TARZAN'S INCREDIBLE ABILITY AND PROWESS.

THEN, ONE DAY, AFTER WEARY DAYS OF TRAVEL, THEY CAME TO AN OASIS. HERE, THEY COULD BE REFRESHED FOR THE LAST LEG OF THE JOURNEY.

Distr. by United Feature Syndicate, Inc.

Коли віз котився далі і далі, краєвид змінявся... з джунглів на рівнину... а потім на камінням закидану пустиню.

Час від часу король джунглів роздобував поживу, викликаючи щораз більше здивування Гаррігена з неймовірної Тарзанової спритности і відваги.

Тоді, одного дня, після важкої мандрівки, вони прибули до оази. Тут вони могли вдсвіжитися на останню частину мандрівки.